

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 12. februára 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **M. K.** pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. apríla 2011, sp. zn. 2 To 24/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného **M. K. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo 7. februára 2011, sp. zn. 1 T 33/2010, bol obvinený **M. K.** (spolu s už odsúdeným **D. Š.**) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 10. 2009 okolo 19.30 hod. v R., na U., pri pohostinstve F., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v čase, keď prechádzali popri A. P., nar. X., ktorá tlačila vedľa seba bicykel, na ktorom sa v zadnej časti na nosiči v košíku nachádzala voľne položená hnedá koženková kabelka, tejto **D. Š.** zobral z košíka kabelku, v ktorej sa nachádzal zväzok 4 ks kľúčov od bytu, peňaženka červenej farby s obsahom hotovosti vo výške 20 Eur, platobná karta spoločnosti S. a.s. bez PIN čísla, občiansky preukaz a karta poistenca na meno poškodenej, mobilný telefón, zn. NOKIA 1650 s IMEI: X., so SIM kartou spoločnosti 02 Telefonica Slovakia a kreditom 10 Eur, a z miesta ušli preč, následne dňa 25. 10. 2010 v čase od 20.51 hod. do 20.53 hod. pomocou odcudzenej platobnej karty vykonali

4 neúspešné výbery v bankomate spoločnosti S. a.s., nachádzajúcej sa na U. v R., čím spôsobili A. P. škodu vo výške najmenej 108,40 Eur.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. h/, m/, § 42 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 4 mesiace a pre jeho výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T 24/2010, zo dňa 29. marca 2010 vo výmere 3 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a ktorý mu bol uložený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Zrušené boli aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. K. odvolanie.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 13. apríla 2011 podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obvineného M. K. a pri nezmenenom skutkovom a právnom stave mu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom svojho obhajcu obvinený dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., čo znamená, že boli zásadným spôsobom porušené jeho práva na obhajobu, ďalej dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. t. j., že trest ktorý mu bol uložený, bol uložený mimo trestnej sadzby.

Argumentoval, že krajský súd pochybil keď nezrušil všetky predchádzajúce rozsudky Okresného súdu Ružomberok a ponechal v platnosti samostatné plynutie trestov za inú jeho trestnú činnosť konkrétne z rozsudku zo dňa 29. marca 2010, sp . zn. 1T 97/2010.

V ďalšom poukázal na to, že podľa jeho názoru mu mal byť ukladaný trest len za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a súd nemal brať do úvahy aj prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože ide o menej závažný trestný čin a podľa jeho názoru závažnejší skutok ruší menej závažné. Za závažné porušenie považoval aj nedodržanie zásady reformatio in peius, pretože krajský súd pri ukladaní trestu nešiel smerom nadol, ale spojil dva samostatné tresty, a teda mu vlastne trest navýšil.

Žiadal preto aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a Krajskému súdu v Žiline prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por. predovšetkým skúmal či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Zistil, že proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas na zákonom určenom mieste, po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a zároveň označuje chyby konania a dôvody dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, chyby vytýkané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Dovolací súd skúmal najprv naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t. j., že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu. Z obsahu dovolacích námietok uvedených v podaní obvineného však nie je možné zistiť, obvinený ani neuvádza, žiadnu takú skutočnosť, ktorá by uplatnený dôvod naplňovala. Preto označenie na uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu nie je možné akceptovať a najvyšší súd sa jeho preskúmaním ani nemohol zaoberať.

Pokiaľ obvinený namieta uloženie neprimeraného trestu tu treba uviesť, že táto námietka nenaplnuje tiež žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zákon vo vzťahu

k výroku o treste upravuje v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dva dovolacie dôvody t. j., že ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. V posudzovanej veci, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu ktorého uloženie za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vineného nielen pripúšťa, ale aj výmera tohto trestu ako trestu súhrnného podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. b/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. je správna, trest je uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby, t. j. vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov.

K dovolacím námietkam obvineného najvyšší súd už len podotýka, že krajský súd sa nemohol zaoberať tzv. samostatným plynutím trestu z rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 29. marca 2010, sp. zn. 1 T 97/2009, pretože tento nepripadal do úvahy pri ukladaní súhrnného trestu, a teda nemohol byť ani zrušený. Krajský súd neporušil ani zásadu *reformatio in peius*, ktorá znamená, že odvolací súd nemôže rozhodnúť v neprospech obvineného ak odvolanie bolo podané len v jeho prospech. Je evidentné, že ohľadne obvineného M. K. krajský súd túto zásadu neporušil keď mu uložil miernejší trest ako súd prvého stupňa. Okrem toho krajský súd nepochybil ani pri aplikácii ostatných zásad pre ukládanie trestu, pretože v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva, alebo viac trestných činov uloží úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný, v tomto prípade sa jednalo bez akýchkoľvek pochybnosti o trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. por. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží súhrnný trest podľa vyššie uvedených zásad na uloženie úhrnného trestu, pričom tento trest nesmie byť miernejší ako trest uložený mu skorším rozsudkom. A napokon vzhľadom k tomu, že ani jeden zo zbíhajúcich sa trestných činov v prípade obvineného nie je len relatívne malého významu, neprichádzala do úvahy ich faktická konzumpcia ako sa o tom domnieval obvinený tvrdiac, že závažnejší skutok - v jeho prípade zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., „ruší“ prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. (trestná sadzba je v rozmedzí 1 – 5 rokov).

So zreteľom na vyššie uvedené ako aj na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) Tr. por. dovolací súd musel

dovolanie obvineného M. K. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. februára 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková